

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.936 van 19 februari 1998
in de zaak A. 75.661/VII-15.917.**

In zake : de b.v.b.a. Marc WAUTERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. Marc WAUTERS op 12 september 1997 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 10 juli
1997 waarbij haar beroep aangetekend tegen de beslissing
van de afdeling Milieu-inspectie Oost-Vlaanderen van
31 oktober 1996 houdende de stopzetting van de
exploitatie van haar veeteeltbedrijf ongegrond wordt
verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december
1997, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van
15 januari 1998 werd uitgesteld;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van Advocaat J. VEREECKEN die, loco Advocaat
W. DE CUYPER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat blijkens het verzoekschrift,
de nota en het administratief dossier de gegevens van de
zaak de volgende zijn :

1.1. De verzoekende partij baat een
veeteeltbedrijf uit te Sint-Niklaas, Palingsgatstraat,
nr. 58.

Op 5 oktober 1990 meldt zij haar inrichting
bij de bestendige deputatie van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen als volgt : 100 grote zoogdieren, 960
varkens, opslag van 1736 m³ dierlijke mest, opslag van
2000 l mazout, opslag van 32 ton krachtvoer en

electromotoren van 8,6 kW. Die melding gebeurt in toepassing van artikel 25 van Titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB).

Bij besluit van 21 maart 1990 van de Vlaamse Executieve was immers titel I van het ARAB gewijzigd en aangevuld. Dit besluit trad in werking op 3 april 1990.

Bij besluit van vermoedelijk 30 april 1993 neemt de bestendige deputatie akte van de aangifte van de opslag van 1.736 m³ dierlijke mest. In de bij dat besluit gevoegde brief wordt medegedeeld : "indien dus bepaalde inrichtingen die werden gemeld niet opgenomen zijn in het bijgaande besluit, dan is dit omdat zij hetzij niet vergunningsplichtig zijn (bv. biggen jonger dan 10 weken), hetzij reeds vóór 4 april 1990 vergunningsplichtig waren en derhalve het voorwerp dienen uit te maken van een vergunningsaanvraag overeenkomstig het Vlaams Reglement voor de Milieuvergunning".

1.2. Met een schrijven dat ontvangen werd op 14 juli 1994 maant de verzoekende partij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan om aktename te verlenen voor de 960 varkens.

Bij brief van 3 augustus 1994 deelt de bestendige deputatie mee dat er van de 960 varkens geen akte wordt genomen omdat de inrichting reeds vergunningsplichtig was van vóór 3 april 1990. Gesteld wordt dat de inrichting een geheel vormt met de inrichting van Nicole VERMEERSCH. Over de aangifte van 100 runderen wordt niets gezegd. De verzoekende partij heeft dit stilzwijgen als een stilzwijgende weigeringsbeslissing beschouwd waartegen zij een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld bij de Raad van State. Deze zaak is nog hangende.

1.3. Op 24 april 1995 of 22 mei 1995 dient de verzoekende partij een vergunningsaanvraag in voor de uitbreiding van haar landbouwbedrijf voor 960 varkens in

één stal, 70 runderen en opslag van 1.470 m³ drijfmest en 100 m³ vaste mest.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 september 1995 wordt deze vergunning geweigerd.

Bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 12 februari 1996 wordt het beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard en wordt de beslissing van de bestendige deputatie bevestigd. Tegen dit besluit heeft de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State. Deze zaak is nog hangende.

1.4. Bij een inspectie op 6 mei 1996 wordt vastgesteld dat op het adres Palingsgatstraat nr. 58 in Belsele een vergunningsplichtige inrichting uitgebraat wordt zonder vergunning. Er wordt een proces-verbaal van overtreding opgesteld dat aan de exploitant en aan de Procureur des Konings van Dendermonde wordt toegezonden.

Op 1 juli 1996 verzoekt de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Oost-Vlaanderen, aan de burgemeester van Sint-Niklaas de nodige maatregelen te treffen om een einde te stellen aan de onvergunde exploitatie.

Op 18 juli 1996 deelt de burgemeester van Sint-Niklaas aan de Milieu-inspectie mee dat hij de uitspraak van de Raad van State wenst af te wachten alvorens maatregelen te treffen.

1.5. Op 31 oktober 1996 neemt de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Oost-Vlaanderen, de beslissing tot stopzetting van de onwettige exploitatie. Verwezen wordt naar de artikelen 65, § 1 en 65, § 4, van het VLAREM I. De mondelinge bevelen van 25 oktober 1996 worden bevestigd : 1. alle varkens dienen uit de niet vergunde stallen verwijderd te zijn tegen 1 februari 1997 en 2. na het afvoeren van slachtrijpe varkens mogen geen nieuwe biggen - varkens in de stallen ondergebracht

worden. Die beslissing wordt op dezelfde datum aan Marc WAUTERS betekend.

Deze brief en het bijkomende proces-verbaal worden eveneens meegedeeld aan de burgemeester van Sint-Niklaas, aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, aan de Minister van Leefmilieu en aan de Procureur des Konings van Dendermonde.

De verzoekende partij dient beroep in tegen die beslissing bij de Vlaamse regering.

1.6. In het kader van de beroepsprocedure brengt het hoofdbestuur van de afdeling milieuvergunningen van de AMINAL op 19 juni 1996 een advies uit, waarin voorgesteld wordt het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen.

1.7. Op 10 juli 1997 neemt de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het bestreden besluit, waarbij de beslissing tot stopzetting wordt bevestigd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert :

"van artikelen 3, 4 en 31 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (MVD), artikel 65 VLAREM, rubriek 9.4.1. van bijlage 1 van VLAREM en van de artikelen 106 en 190 van de Grondwet en afgeleid uit het gebrek aan rechtens vereiste feitelijke grondslag";

dat zij betoogt dat er voor haar inrichting geen vergunningsplicht bestaat omdat het gewestplan "Sint-Niklaas-Lokeren" niet rechtsgeldig, minstens niet tegenstelbaar is;

2.1.2. Overwegende dat prima facie de verwerende partij terecht betoogt dat het al dan niet milieuvergunningsplichtig zijn van een inrichting niet voortvloeit uit de gewestplanbestemming; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert :

"Schending van artikel 25 ARAB, artikel 31 MVD en artikel 65 VLAREM en afgeleid uit het gebrek aan rechtens vereiste feitelijke grondslag";

dat zij doet gelden dat de stopzetting van een inrichting enkel kan worden bevolen wanneer een inrichting vergunningsplichtig is en zij zonder vergunning wordt uitgebaat, terwijl voor haar inrichting een melding werd gedaan overeenkomstig artikel 25 van het ARAB en deze inrichting dus verder mag worden uitgebaat tot wanneer uitspraak is gedaan omtrent de aktenaam van die melding, dat over de melding van het aantal dieren de bestendige deputatie zich nooit heeft uitgesproken en zich ertoe bepaald heeft te stellen dat de inrichting van de verzoekende partij reeds vergunningsplichtig was vóór 3 april 1990 omdat deze inrichting een geheel vormt met de inrichting van Nicole VERMEERSCH; dat, voorts, zij enerzijds betoogt dat zij over een stilzwijgende vergunning beschikt daar de bestendige deputatie nagelaten heeft binnen een redelijke termijn uitspraak te doen, anderzijds stelt dat er een fictieve weigeringsbeslissing is met betrekking tot die melding en dat na vernietiging van die fictieve weigeringsbeslissing door de Raad van State de bestendige deputatie de gedane melding opnieuw zal dienen te beoordelen

waarbij zij over geen appreciatiebevoegdheid zal beschikken;

2.2.2. Overwegende daargelaten de vraag of, zoals de verwerende partij betoogt, de inrichting van de verzoekende partij reeds vóór de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering van 21 maart 1990 houdende wijziging en aanvulling van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming vergunningsplichtig was om reden dat de inrichting een geheel vormt met die van Nicole VERMEERSCH, die inrichting van de verzoekende partij alleszins vergunningsplichtig werd ingevolge evengenoemd besluit, in werking getreden op 3 april 1990; dat artikel 25 van het ARAB luidt als volgt :

"De inrichtingen die, nadat ze werden in bedrijf gesteld, zouden vergunningsplichtig worden, zullen van dan af aan onder de toepassing der bepalingen van dit hoofdstuk vallen.

De exploitatie ervan mag evenwel, zonder voorafgaande vergunning (...) voortgezet worden, mits naleving van navermelde formaliteiten.

Zo het inrichten van eerste klasse geldt, zullen de bedrijfshoofden ertoe gehouden zijn, binnen zes maanden na het van kracht worden van het indelingsbesluit, aan de bestendige deputatie een juiste beschrijving over te maken, waarin de bij artikel 3 voorziene aanduidingen alsmede de plans van de plaatsen, waarvan sprake in hetzelfde artikel, vervat zijn.

Deze documenten zullen, na vaststelling van de juistheid ervan door de met het toezicht belaste ambtenaren, vanwege de bestendige deputatie gevisieerd worden en als vergunningsbesluit dienen.

Geldt het inrichtingen van tweede klasse, dan moeten de bedrijfshoofden, binnen dezelfde tijdspanne als hierboven en onder voorlegging van het plan, waarvan sprake in artikel 3, het bestaan van hun inrichting aan het college van burgemeester en schepenen, dat hun van deze verklaring akte verleent.

Indien het inrichtingen betreft aangeduid in hoofdstuk II met de kenletter 'D' moeten de exploitanten binnen dezelfde termijn het bestaan ervan melden in de vorm bepaald bij artikel 17bis, a";

dat prima facie uit evengeciteerd artikel volgt dat wanneer de exploitant de in dat artikel voorgeschreven termijn van zes maanden niet respecteert, hij geen vergunning bij wege van aktename kan verkrijgen; dat hij alsdan verplicht is een gewone vergunningsaanvraag in te dienen en niet langer gerechtigd is de exploitatie voort te zetten; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf stelt dat zij op 5 oktober 1990 (vrijdag) het bestaan van haar inrichting heeft gemeld bij de bestendige deputatie, dus buiten de voorgeschreven termijn van zes maanden; dat dienvolgens de verzoekende partij niet overtuigt in haar betoog dat zij op grond van voornoemd artikel 25 gemachtigd is verder te exploiteren; dat alleen reeds om die reden het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan de schending van

"artikel 31 MVD en artikel 65 VLAREM en de artikelen 13 van het decreet van de Vlaamse Raad van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel, doordat, de minister in het bestreden besluit zonder enige motivering, minstens zonder draagkrachtige motivering stelt dat de burgemeester onvolkomen opgetreden is en hij dit afleidt uit de enkele omstandigheid dat de inrichting nog open is";

2.3.2. Overwegende dat, wat het niet of onvolkomen optreden van de burgemeester betreft, het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de Afdeling Milieu-inspectie Oost-Vlaanderen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer dan ook op 01 juli 1996 de

Burgemeester van Sint-Niklaas verzocht om, conform de bepalingen van artikel 65 § 1 van titel I van het VLAREM, de illegale exploitatie te doen stopzetten; dat de Burgemeester hier op 18 juli 1996 op antwoordde dat hij eerst de uitspraak van de Raad van State wenste af te wachten; dat dit echter - gezien de in vorige overwegingen aangehaalde feiten - er op neer komt een illegale situatie verder te gedogen; dat bijgevolg moet geconcludeerd worden dat in deze situatie de bevoegde Burgemeester niet of onvolkomen is opgetreden; dat de Afdeling Milieu-inspectie dan ook gerechtigd was om hier, conform de bepalingen van artikel 65 § 4, de nodige maatregelen te nemen";

dat uit die motivering blijkt dat het niet of onvolkomen optreden van de burgemeester niet is afgeleid uit het feit dat de inrichting nog open is, maar uit het antwoord dat de burgemeester gaf op de vraag die hem overeenkomstig artikel 65, § 1, van het Vlarem I werd gesteld, te weten dat hij de uitspraak van de Raad van State wenste af te wachten alvorens maatregelen te treffen; dat prima facie het niet kennelijk onredelijk lijkt dergelijke houding te beschouwen als een niet of onvolkomen optreden van de burgemeester; dat het derde middel niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat de vaststelling dat geen der aangevoerde middelen ernstig is, volstaat om de vordering af te wijzen, zonder dat een antwoord moet worden gegeven op de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien februari
1900 achtennegtig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M. -R. BRACKE.